

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Henrico, ratione cuius praebendam obtinuitis, qui eius consilio à Petro Cardinali fuerat intrusus, cap. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

uit, cum in ultionem Philippi Regis, quæ occiderat, ab Henrico Marschalco eius interficeretur, misericordiam quæsiuit, nec inuenit. Nō equum iudicium, nec a Deo præceptum, ut minor & maior culpa simili pœna plectantur. APOLLONIVS: Iam satis ex his didici, quod Deus peccatum puniat secundum modum & qualitatem culpæ. CÆSARIUS: Hoc plenius scies in sequentibus capitulis, in quibus nostris temporibus euentissimè punire voluit vitium duplicitatis.

CAPVT XXVII.

*Duplici-
tatis pu-
nit & exē-
pla.*

Tempore schismatis, quod inter Philippum & Ottonem reges Romanorum, cum Colonienfes, tum propter obedientiam sedis Apostolicæ, tum propter iuramentum eidem Ottoni factum, fideliter assisterent, & multis damnis atque periculis subiacerent, quidam ex eis a fautoribus Philippi, ut dicebatur, corrupti sunt occultè: inter quos potior videbatur Theodericus de Erinportze. Per cuius astutiam tantum laboratum est, ut deserto Ottonè, Philippus in ciuitatem reciperetur. Ore quidem fuerat cum illo, sed corde cum isto. Die quadam, cum Philippus patronos ciuitatis, qui circumferebantur, sequeretur, ducebat idem Theodericus eum ad matronas, respiciens & dicens: Ecce dominæ iste est Rex meus, quem semper optaui. Mira dispensatio Dei, anno reuoluto, die eadem per eandem plateam mortuus efferebatur. Et cum in monasterio sanctimonialium, quod Piscina dicitur, esset sepeliendus, literis Priorum, quos nimis turbauerat, est prohibitus.

CAPVT XXVIII.

An te hos paucos annos, cum Petrus Cardinalis de Saxonia esset Colonia, Hericus cognomento Ratio, ecclesiæ sanctæ Mariæ ad gradus Canonicus, & causarum aduocatus peritissimus, & ad hoc eundem Cardinalem induxerat, ut eiusdem ecclesiæ canonicis præciperet, quatenus cuiusdā ciuis filium, nullo stipendio vacante, in fratrem & cōcanonicum eligerent. Quod cum illis visum fuisset absurdum nimis, nec acquiescerent, suspensi sunt a diuinis.

Iudi-

Iudicantes verò eandem suspensionem friuolam, vnam nimirum Præpositum elegerunt: Henricus autem, vt turbatos amplius turbaret, solus alium Præpositum elegit, cum quo & pro quo fratrum pacem litibus & damnis non modicum turbauit. Iusto Dei iudicio, eodem anno primus omnium defunctus est, & apertò ore sepultus, obtinuitque præbendam illius adolescens consilio eius intrusus. Audiui veraciter, nulla arte os eius potuisse claudi, vt omnibus patefceret, quanta culpa esset, in causis vendere linguam. APOLLONIVS: Rogo vt vitio duplicitatis postposito, ad simplicitatē sermo redeat, quæ in causis, vt prædictum est, etiam linguas disertas eneruat. CÆSARIVS: Hoc plenius sequentis capituli declarabit oratio.

CAPVT XXIX.

Dominus Innocentius Papa vir literatissimus, & sermonis disertus, sicut mihi retulit Cæsarius monachus noster, Abbas quandoque Prumiensis, qui præsens tunc erat, ita in cuiusdam sacerdotis simplici sermone punctus est, vt ecclesiam, quã propter illiteraturam perdere meritò debuerat, per eam obtineret. Cui cum quidam clericus ecclesiam suam nescio quo pacto abstulisset, & ille appellatus ab eo coram iam dicto Innocentio comparuisset, verbisque compositis & sententiis ponderosis pro se allegasset, simplex ille sacerdos sermonem eius interrumpens ait: Sancte pater, ipse non dicit verum, magnam enim mihi fecit iniuriam. Considerans illum Dominus Papa simplicem hominem, respondit: Enarra mihi causam tuam. Et ille: Ego nescio latinè loqui: Loquere, inquit, vt nosti, bene te intelligam. Tunc ille satis timidè satisque corruptè his verbis usus est: Sancte pater, iste clericus multas habet ecclesias, & ego tantum habui vnã, & eandem mihi rapuit, modò habet vnã cum aliis: hoc tibi conqueror. Cui Papa compassus, ait eius aduersario: Quid ad hæc loqueris frater? Tua auaritia nõ sinebat te pluribus esse contentum ecclesiis, quin isti pauperi etiã suam auferres. Tã simplicis naturæ est, vt si causam habuisset iniustã,

*Simpli-
citas vna
cit elo-
quentiã.*

nun-